

Č. 6697.

Mimořádná opatření. — Administrativní řízení.
Řízení před nss-em: * Oznámí-li ministerstvo vnitra na žádost zakladatelů společnosti s r. o. o zásadní svolení k zápisu jejímu do obchodního rejstříku, že by bylo v případě dotazu rejstříkového soudu nuceno podati proti dotčenému zápisu odpor podle § 2 vlád. nař. č. 465/20, není sdělení to rozhodnutím ani opatřením ve smyslu § 2 zák. o ss.

(Nález ze dne 5. září 1927 č. 18.403).

V ě c: Zakladatelé firmy T. . . ., společnosti s ruč. obm. v P. proti ministerstvu vnitra o založení společnosti.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á.

D ů v o d y: St-lé podali r. 1923 u kraj. jako obch. soudu v Litoměřicích žádost o zápis firmy »Talisman-Werke, Gesellschaft mit beschränkter Haftung« se sídlem v P. do obchodního rejstříku. Rejstříkový soud učinil o tom podle § 2 vlád. nař. z 27. července 1920 č. 465 Sb. oznámení min. vnitra, které vzneslo proti žádanému zápisu námitky, pročež k povolení protokolace uvedené firmy nedošlo. Podáním z 30. května 1925 žádali st-lé min. vnitra, aby jim bylo dáno zásadní svolení k zápisu jmenované společ. do obch. rejstříku. Jako důvod uvedli, že zvýšili kmenový kapitál zakládané společnosti, a že není ani jiné překážky, aby min. vnitra odepřelo souhlas k jejímu protokolování. Mimo to odůvodňovali podání žádosti o udělení zásadního svolení k tomu předem tím, že by záležitost mohla býti takto urychleně vyřízena a že by společnosti byly ušetřeny případné značné výlohy, spojené se sepsáním notářské společenské smlouvy, s podáním rejstříkovému soudu atd., které by bylo zbytečné, kdyby min. vnitra zaujalo snad opětavě zamítavé stanovisko.

Nař. výnosem sdělilo min. vnitra v dohodě s min. fin., obch. a veř. zdrav. st-lům, že by v případě dotazu příslušného rejstříkového soudu bylo i nyní nuceno podati odpor proti zápisu společnosti »Talisman-Werke, Gesellschaft mit beschränkter Haftung« v P. z těchto důvodů: 1. »Kreditanstalt der Deutschen, reg. Genossenschaft mit beschränkter Haftung« v Praze, není podle předloženého výtisku stanov oprávněna k účasti na společnostech s r. o. 2. Z činnosti úvěrních společenstev zmíněných v § 2 lit. b) zák. z 10. října 1924 č. 239 Sb., mezi něž »Kreditanstalt der Deutschen, reg. Gen. mit. b. H.« v Praze nesporně spadá, jest vyloučen podle § 5 odst. 2 téhož zák. obchod se zbožím. 3. Ani kmenový kapitál společnosti, zvýšený na 125.000 Kč nelze za dnešních národohospodářských poměrů považovati za dostatečný k úspěšnému vedení obchodů v rozsahu vytčeném účelem společnosti.

Do výnosu toho, který st-lé označují jako rozhodnutí, případně opatření, podávají stížnost, dovozující jeho nezákonnost. — V odv. spise uplatňuje min. vnitra jednak, že stížnost jest nepřípustná, jednak že jest věcně neodůvodněna. — Nss zabýval se především námitkou první a uvážil při tom toto:

Podle § 2 zák. o ss rozhoduje nss ve všech případech, kde někdo tvrdí, že byl nezákonným rozhodnutím neb opatřením úřadu správního

poškozen ve svých právech. Z tohoto zákonného ustanovení plyne, že nss neposkytuje ochranu proti všem formám činnosti správních úřadů, nýbrž jen proti jejich rozhodnutím a opatřením, tedy jen proti těm aktům, které by mohly vůbec zasáhnouti do právní sféry některé osoby a porušiti její subj. právo. Rozhodnutím a opatřením dlužno rozuměti — hledíc zejména k obrátům použitým v zákoně o ss, a to v § 5 »věc vyřízena« a v § 2 »ve svých právech porušen«, jen ty projevy správních úřadů, které mají povahu výroku pro strany závazného.

Takovéto právní povahy však nař. výnos min. nemá. Již z formy výroku v něm obsaženého, jímž min. vnitra sděluje, že by bylo nuceno podati odpor, vysvětluje, že žal. úřad projevuje toliko svůj názor o tom, jak by postupoval, kdyby byl skutečně povolán k úřednímu jednání podle § 2 vlád. nař. z 27. července 1920 č. 465 Sb. o sděleném mu nyní projektu. Takovéto sdělení nebrání však ani st-lům, aby o zápis společnosti do rejstříku na stejném podkladě žádali, ani min., aby až by soudem o vyjádření bylo požádáno, zaujalo jiné stanovisko. Proto nelze je pokládati ani za rozhodnutí ani za opatření ve smyslu § 2 cit. zák. o ss, které by bylo způsobilé zasáhnouti do subj. práv st-lů, a proto bylo stížnost jako nepřípustnou odmítnouti.

Č. 6698.

Nemocenské pojišťování. — Advokacie (Slovensko): * Kandidát advokacie, zaměstnaný v advokátní kanceláři, podléhá (od 1. října 1919) i na Slov. nemoc. pojištění dle § 1 odst. 1 zák. č. 268/1919 a § 1 vl. nař. č. 516/1919.

(Nález ze dne 6. září 1927 č. 18.645).

Prejudikatura: Boh. 2198/23 adm.

Věc: Dr. Gejza P. v T. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu sociální péče stran nemocenského pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Okresní dělníky pojišťující pokladna v Trenčíně předepsala st-li od 1. listopadu 1923 počínajíc pojistné příspěvky nemocenské za Dra Josefa Cs., jež zaměstnával ve své advokátní kanceláři jako adv. kandidáta. Ve sporu vzniklém o pojistnou povinnost tohoto zaměstnance potvrdilo min. soc. péče v pořadí instancí nař. rozhodnutím předpis příspěvků v podstatě z důvodu, že tu jde o pracovní poměr dle § 1. zák. z 15. května 1919 č. 268 Sb. — — —

Zjištění žal. úřadu, že mezi st-lem a kandidátem advokacie Drem Cs. byl služební poměr ve smyslu nemoc. zák. č. 268/1919, má dle náhledu nss plnou oporu ve spisech.

Předpis § 1, odst. 1 nemoc. zák. právě cit., jehož působnost byla dnem 1. října 1919 rozšířena na území Slov. vl. nař. č. 516/1919, stanoví všeobecné zásady o nemoc. pojistné povinnosti a váže tuto povinnost na předpoklad, že osoby, o něž jde, vykonávají práce a služby na základě poměru pracovního, služebního neb učňovského. Prac. a služ. poměr není však v podstatě nic jiného, než poměr, jenž jest založen